

UOHSX009OUIH

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0060/2017/VZ-15988/2017/321/EDy

Brno 25. května 2017

V řízení o rozkladu ze dne 24. 3. 2017, doručeném téhož dne Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže navrhovatelem –

- **ROBSTAV stavby k. s.**, IČO 27430774, se sídlem Pražská 483, 397 01 Písek, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 2. 2. 2017 Mgr. Filipem Toulem, advokátem, ev. č. ČAK 12749, se sídlem Lannova 16/13, 370 01 České Budějovice,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0055/2017/VZ-08496/2017/523/ASo ze dne 9. 3. 2017, vydaném ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Ředitelství silnic a dálnic ČR**, IČO 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4, učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**R6 (D6) Lubenec, obchvat**“ v užším řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 21. 9. 2016 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 26. 9. 2016 pod ev. č. 632637, ve znění opravy uveřejněné dne 7. 11. 2016, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 29. 9. 2016 pod ev. č. 2016/S 188-337381, ve znění opravy uveřejněné dne 9. 11. 2016 pod ev. č. 2016/S 216-392917,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0055/2017/VZ-08496/2017/523/ASo ze dne 9. 3. 2017

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 3. 2. 2017 návrh navrhovatele - společnosti ROBSTAV stavby k. s., IČO 27430774, se sídlem Pražská 483, 397 01 Písek, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 2. 2. 2017 Mgr. Filipem Toulem, advokátem, ev. č. ČAK 12749, se sídlem Lannova 16/13, 370 01 České Budějovice (dále jen „**navrhovatel**“), na přezkoumání úkonů zadavatele – Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČO 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4 (dále jen „**zadavatel**“), učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**R6 (D6) Lubenec, obchvat**“ v užším řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 21. 9. 2016 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 26. 9. 2016 pod ev. č. 632637, ve znění opravy uveřejněné dne 7. 11. 2016, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 29. 9. 2016 pod ev. č. 2016/S 188-337381, ve znění opravy uveřejněné dne 9. 11. 2016 pod ev. č. 2016/S 216-392917 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Návrh navrhovatele směřoval proti zadávacím podmínkám, resp. požadavkům zadavatele stanoveným v kvalifikační dokumentaci. Navrhovatel podání návrhu odůvodnil tím, že postup zadavatele je v rozporu se zákonem a zásadami zadávacího řízení. Dle jeho názoru zejména nejsou v kvalifikační dokumentaci obsaženy některé technické podmínky a dodatečné informace č. 6, které měly tyto technické podmínky osvětlit, byly obsahově nedostatečné. Délka lhůty pro doručení žádosti o účast byla dle navrhovatele nepřiměřeně krátká vzhledem k rozsahu a složitosti veřejné zakázky. Za diskriminační považuje navrhovatel i vymezení technického kvalifikačního předpokladu v bodu 3.7.1 kvalifikační dokumentace – prokázání zkušeností se stavbou o určitém finančním objemu u zaměstnanců zájemce, kteří by byli na pozici stavbyvedoucího a zástupce stavbyvedoucího. Uvedené pak dle navrhovatele vedlo k omezení okruhu uchazečů, kteří by byli schopni podat žádost o účast v zadávacím řízení.

---

¹ Pozn.: Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ustanovení § 26 zákona v návaznosti na ustanovení § 158 odst. 1 a 2 zákona, podle tohoto znění se posuzují úkony zadavatele a uchazečů v zadávacím řízení. Zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek se nepoužije s ohledem na ustanovení § 273 odst. 1 tohoto zákona.

Z uvedených důvodů se navrhovatel domáhal, aby Úřad uložil nápravné opatření spočívající ve zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku.

II. Napadené rozhodnutí

3. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 9. 3. 2017 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0055/2017/VZ-08496/2017/523/ASo (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým návrh navrhovatele podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení navrhovaného opatření podle § 118 odst. 1 nebo 2 zákona.
4. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že veřejná zakázka je zadávána v užším řízení, jež má dvě fáze. První fáze, ve které se řízení prozatím nacházelo, slouží k prokazování kvalifikace a určení okruhu dodavatelů, kteří mají o plnění veřejné zakázky zájem a kteří jsou objektivně schopni veřejnou zakázku splnit. Právě těmto kvalifikovaným dodavatelům je následně adresována výzva k podání nabídky. Ta teprve musí obsahovat mj. zadávací dokumentaci. Touto výzvou je pak zahajována druhá fáze užšího zadávacího řízení, ve které jsou podávány nabídky kvalifikovanými dodavateli, které jsou zadavatelem následně podrobeny posouzení a hodnocení. Zadavatelem poskytnutá specifikace předmětu plnění tak, jak je uvedeno v bodu II.1.5) oznámení o zakázce a v odůvodnění veřejné zakázky, je pak dle Úřadu pro účely první fáze zadávacího řízení dostačující. Ze strany navrhovatele tak dle Úřadu dochází k zaměňování pojmů „zadávací“ a „kvalifikační“ dokumentace, z nichž každá plní jinou funkci v jiné fázi zadávacího řízení. Vzhledem k fázi, ve které se řízení nacházelo, neshledal Úřad nedostatky ani v dodatečných informacích č. 6.
5. Úřad dospěl k závěru, že zadavatel nepochybil ani ve stanovení délky lhůty pro podání žádostí o účast, když tato z původně stanovených zákonu nevyhovujících 50 dnů byla dne 3. 11. 2016 zadavatelem prodloužena od okamžiku poskytnutí dodatečných informací č. 3 o dalších 70 dní (celkem tak činila 113 dní, tj. od 21. 9. 2016 do 12. 1. 2017). Jednalo se totiž o lhůtu pro podání žádostí o účast, tedy doložení pouze těch dokumentů nezbytných k prokázání splnění zadavatelem stanovených kvalifikačních předpokladů a nikoliv o lhůtu pro podání nabídek. Lhůta tak byla dle Úřadu s přihlédnutím ke konkrétním skutečnostem daného případu dostatečná.
6. Porušení zákona Úřad neshledal ani v zadavatelem stanoveném technickém kvalifikačním předpokladu v bodu 3.7.1. kvalifikační dokumentace spočívajícím v požadavku na doložení zkušeností se stavbou o určitém finančním objemu u konkrétních osob v týmu zájemce (dodavatele), a to u osoby zajišťující odbornou způsobilost v oboru dopravní stavby – stavbyvedoucího a u osoby zajišťující odbornou způsobilost v oboru mosty a inženýrské konstrukce – zástupce stavbyvedoucího. Uvedené pozice jsou dle Úřadu zcela zásadními pro řádné plnění veřejné zakázky tak komplexního charakteru, kdy dané osoby budou vykonávat vysoce odbornou činnost, na jejímž správném a kvalitním provedení závisí úspěšnost realizace veřejné zakázky. Účast na projektu o vyšším finančním objemu pak dle Úřadu může indikovat pravděpodobnost kvalitního výkonu v rámci realizace veřejné zakázky. Pouhý požadavek na autorizaci dle Úřadu nemusí mít zcela vypovídací hodnotu o tom, že osoba v posledních letech předmětnou činnost fakticky vykonávala.
7. Vzhledem k tomu, že Úřad neshledal pochybení v postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky, rozhodl výrokem napadeného rozhodnutí tak, jak je uvedeno výše.

III. Námitky rozkladu

8. Uvedené rozhodnutí napadl navrhovatel rozkladem ze dne 24. 3. 2017, který byl Úřadu doručen téhož dne. K podání rozkladu tak došlo v zákonem stanovené lhůtě.
9. Navrhovatel je přesvědčen o nesprávnosti a nezákonnosti napadeného rozhodnutí, a to z dále uvedených důvodů.
10. V úvodu rozkladu navrhovatel namítá Úřadem nesprávně provedené posouzení technického kvalifikačního předpokladu stanoveného zadavatelem v bodu 3.7.1. kvalifikační dokumentace. Je přesvědčen, že požadavek zadavatele na zkušenost konkrétních osob dodavatele (stavbyvedoucího a zástupce stavbyvedoucího) s obdobnou zakázkou o určitém finančním objemu je stanoven nad rámec možných požadavků stanovených zákonem. Dle navrhovatele lze v souladu s § 56 odst. 3 písm. c) zákona po uvedených osobách požadovat toliko osvědčení o autorizaci, což dle jeho přesvědčení vyplývá z poznámky pod čarou. Schopnost zájemce zakázku realizovat je dle navrhovatele prokazována referenčními stavbami, kde v referencích je uvedeno, že byly realizovány řádně a včas. Skutečnost, že se určitá osoba podílela na realizaci stavby o určitém finančním objemu, pak dle navrhovatele neposkytuje zadavateli žádnou záruku, že tyto stavby byly realizovány řádně a včas. V souvislosti s touto námitkou poukazuje navrhovatel i na dle jeho názoru chybějící vypořádání námitky, že u osoby zástupce stavbyvedoucího je vyžadována praxe na pozici stavbyvedoucího.
11. Navrhovatel nesouhlasí ani se závěry Úřadu týkající se přiměřenosti lhůty pro doručení žádostí o účast a za pomoci matematického úsudku dovozuje, že se jednalo o lhůtu nepřiměřenou vzhledem k předpokládané hodnotě veřejné zakázky.
12. Závěrečná námitka navrhovatele směřuje do Úřadem provedeného posouzení informací obsažených v kvalifikační dokumentaci. Navrhovatel je přesvědčen, že se Úřad s jeho námitkou nevypořádal. Dle navrhovatele v kvalifikační dokumentaci chybí základní údaje pro plnění veřejné zakázky. Kvalifikační dokumentace dle navrhovatele totiž neobsahovala informace podstatné pro zadávací řízení jako je financování, požadavek na dispozici s obalovnou, rozsah předpokládaných prací apod.).

Závěr rozkladu

13. Na základě výše uvedeného navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k dalšímu řízení.

Vyjádření zadavatele

14. K rozkladu se vyjádřil zadavatel podáním ze dne 31. 3. 2017, které bylo Úřadu doručeno dne 3. 4. 2017. Zadavatel nesouhlasí s argumentací navrhovatele, plně se ztotožňuje s napadeným rozhodnutím a navrhuje napadené rozhodnutí potvrdit a podaný rozklad zamítnout.

IV. Řízení o rozkladu

15. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí dle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“)

a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.

Stanovisko předsedy Úřadu

16. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
17. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím, rozhodl podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona o zamítnutí návrhu na nařízení nápravného opatření, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 nebo 2 zákona, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se zcela ztotožnil. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

18. Navrhovatel vznáší tři okruhy námitek – námitky týkající se technického kvalifikačního předpokladu, námitku proti posouzení přiměřenosti lhůty pro doručení žádostí o účast a námitku směřující proti informacím obsažených v kvalifikační dokumentaci. Jednotlivé námitky budou pro přehlednost a logičnost vypořádány v posloupnosti obsahu napadeného rozhodnutí.

K informacím obsaženým v kvalifikační dokumentaci

19. Navrhovatel namítá, že kvalifikační dokumentace neobsahovala dostatečné informace o plnění veřejné zakázky. Informace obsažené v kvalifikační dokumentaci jsou dle navrhovatele pouze obecné a neurčité. Dle navrhovatele „*ačkoliv se v nich sice uvádí délka budovaného úseku dálnice D6, chybí zde jakékoliv související informace nutné pro zajištění kapacit techniky a pracovníků včetně nasmlouvání odběru asfaltových směsí atd.*“ Dle navrhovatele se Úřad s námitkou nevypořádal. K takovému závěru jsem však po přezkoumání napadeného rozhodnutí nedospěl, a to z dále uvedených důvodů.
20. Úřad se namítanými nedostatky v kvalifikační dokumentaci podrobně zabýval v bodech 58 až 78 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Nejprve poukázal na specifika druhu zadávacího řízení, ve kterém je veřejná zakázka zadávána. Jedná se totiž o užší řízení, které, jak i Úřad uvedl, se od otevřeného řízení odlišuje tím, že je tvořeno dvěma relativně samostatnými fázemi. Ty je třeba vnímat ve vzájemné souvislosti. Jednotlivé fáze Úřad obsahově popsal a správně určil, ve které fázi se v okamžik podání návrhu zadávací řízení nacházelo. Jednalo se o první fázi užšího řízení, tedy o fázi, v níž je prokazováno splnění kvalifikace. Zadavatel totiž ještě nepřistoupil k písemné výzvě k podání nabídek, která iniciuje zahájení druhé fáze užšího řízení.
21. Pro posouzení, zda informace o veřejné zakázce poskytnuté zadavatelem jsou dostačující, je důležitá právě skutečnost, ve které fázi se zadávací řízení nachází. Obě fáze mají svůj zákonem stanovený rámec pravidel, který je zadavatel povinen dodržet.

22. Pokud jde o první fázi, jež zadavateli slouží k určení okruhu dodavatelů, kteří mají o plnění veřejné zakázky zájem a kteří jsou objektivně schopni ji splnit, pak na ni se dopadá zejm. ust. § 28 odst. 1 a 2 zákona.
23. Dle § 28 odst. 1 zákona v oznámení užšího řízení oznamuje zadavatel neomezenému počtu dodavatelů svůj úmysl zadat veřejnou zakázku v tomto zadávacím řízení; oznámení užšího řízení je výzvou k podání žádostí o účast v užším řízení a k prokázání splnění kvalifikace.
24. Podle § 28 odst. 2 věty první a druhé zákona zájemci podávají písemnou žádost o účast a prokazují splnění kvalifikace ve stanovené lhůtě. Po posouzení kvalifikace zájemců zadavatel vyzve zájemce, kteří prokázali splnění kvalifikace, k podání nabídky. Výzvou k podání nabídky pak začíná druhá fáze zadávacího řízení.
25. Stěžejním dokumentem první fáze je tedy oznámení o zahájení zadávacího řízení, kde je mimo jiné obecně vymezen předmět veřejné zakázky a požadavky zadavatele na prokázání splnění kvalifikace, a kvalifikační dokumentace (či část zadávací dokumentace) obsahující podrobné požadavky zadavatele na prokázání splnění kvalifikace zájemců srov. k tomu § 48 odst. 6 zákona.
26. Dle uvedeného ustanovení, pokud zadavatel v užším řízení, jednacím řízení s uveřejněním nebo soutěžním dialogu nestanoví požadavky k prokázání kvalifikace v zadávací dokumentaci, uveřejní na profilu zadavatele kvalifikační dokumentaci ode dne uveřejnění oznámení zadávacího řízení.
27. Prokázáním splnění kvalifikace zájemců a vyloučení nekvalifikovaných dodavatelů je následně určen okruh kvalifikovaných dodavatelů, kterým je zasílána výzva k podání nabídky, jejíž součástí již musí být zadávací dokumentace. Ta musí být dle § 48 odst. 1 zákona na profilu zadavatele zveřejněna v případě užšího řízení ode dne odeslání výzvy k podání nabídek v užším řízení, nedojde-li jejím zveřejněním k vyrazení nebo ohrožení utajovaných informací. Zadávací dokumentace v souladu s § 44 odst. 1 zákona musí obsahovat vymezení předmětu veřejné zakázky v rozsahu nezbytném pro zpracování nabídky a výčet zadávacích podmínek musí zahrnovat alespoň požadavky stanovené v § 44 odst. 3 zákona, mezi které patří i navrhovatelem namítané chybějící informace.
28. Z uvedeného vyplývá, že v první fázi, ve které se řízení nacházelo, byl zadavatel povinen obecně specifikovat předmět plnění veřejné zakázky, a to takovým způsobem, aby si případní zájemci byli schopni učinit rámcovou představu o charakteru plnění veřejné zakázky. Současně byl zadavatel povinen specifikovat požadavky na prokázání splnění kvalifikace, neboť splnění těchto požadavků je předpokladem pro účast dodavatele ve druhé fázi užšího řízení.
29. Obsah předmětu plnění veřejné zakázky Úřad cituje v bodu 65 a 66 odůvodnění napadeného rozhodnutí citací z bodu II.1.5) oznámení o veřejné zakázce a z odůvodnění veřejné zakázky. Vzhledem k tomu, že se jedná o doslovné citace, odkazují pro stručnost na uvedené body odůvodnění napadeného rozhodnutí.
30. Jak již bylo uvedeno výše, první fáze užšího řízení je zaměřena pouze na prokázání splnění kvalifikace zájemců, v oznámení by tedy měl být předmět veřejné zakázky vymezen věcně, místně a časově tak, aby si byli potenciální zájemci schopni utvořit rámcovou představu charakteru poptávaného, tj. o druhu, rozsahu a složitosti zadavatelem poptávaného plnění.

Tedy aby měli možnost zvážit, zda předmět plnění je shodný s jejich podnikatelskou činností, zda jsou schopni jej splnit a zda jsou schopni podat nabídku, pokud splní kvalifikační předpoklady. To ovšem neznamená, že v případě prokázání kvalifikace jsou povinni v druhé fázi užšího řízení nabídku podat, toto rozhodnutí záleží čistě na jejich uvážení.

31. Teprve ve druhé fázi zadávacího řízení dochází k podání, posouzení a hodnocení nabídek, a to na základě výzvy k podání nabídek adresované zadavatelem těm zájemcům o veřejnou zakázku, kteří prokázali splnění kvalifikace. Podkladem druhé fáze se stává zadávací dokumentace. V té již musí být předmět veřejné zakázky vymezen v souladu s § 44 zákona. Ustálená judikatura správních soudů (srov. k tomu např. rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 18. 9. 2014, sp. zn. 62 Af 40/2013, a ze dne 26. 9. 2014, sp. zn. 62 Af 43/2013) k otázce podrobností zadávací dokumentace uvádí, že *„zejména zadávací dokumentace pak musí uchazečům sloužit coby dostatečně konkrétní, jasný, jednoznačný a srozumitelný zdroj informací o tom, jak mají zpracovat své nabídky, neboť zadávací dokumentace podle § 44 odst. 1 ZVZ vymezuje předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky. Za správnost a úplnost zadávací dokumentace odpovídá zadavatel.“* Uvedená judikatura rovněž dále vysvětluje že *„[z]adávací dokumentací se tedy rozumí souhrn všech konkrétní požadavků zadavatele na zpracování nabídky. Z těchto požadavků pak následně, nad rámec kritérií obsažených v oznámení zadávacího řízení, vyplynou i podrobná pravidla pro určení, která nabídka je pro zadavatele nejvýhodnější a která se tak stane nabídkou vítěznou. Základem zadávací dokumentace je tedy co nejpřesnější vymezení předmětu veřejné zakázky (tedy plnění, které zadavatel požaduje a ve vztahu k němuž mají být podávány nabídky) i způsobu jeho naceňování (je-li hodnotícím kritériem cena plnění), jenž musí být dodavateli při podávání nabídek dodržen, to vše provedené natolik podrobným, srozumitelným a co do významu jednotlivých údajů jednoznačným způsobem, který umožní samotné sestavení nabídky na nediskriminačním principu, její následné transparentní hodnocení zadavatelem, a to především za dodržení pravidla o porovnatelnosti nabídek, a poté i následné objektivní přezkoumání toho, zda zadavatel hodnotil nabídky takovým způsobem, jakým podle zadávací dokumentace měl, a zda takové hodnocení neporuší některou ze zásad podle § 6 ZVZ.“* Uvedené vyplývá rovněž např. z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 20. 3. 2008, sp. zn. 62 Ca 33/2007.
32. Kvalifikační dokumentace je naopak dokumentací, která dle § 17 písm. f) zákona obsahuje podrobné požadavky zadavatele na prokázání splnění kvalifikace dodavatele.
33. Zadávacími podmínkami jsou pak dle § 17 písm. l) zákona veškeré požadavky zadavatele uvedené v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení, zadávací dokumentaci či jiných dokumentech obsahujících vymezení předmětu plnění veřejné zakázky. Dokumenty je tak třeba vnímat ve vzájemné souvislosti, přičemž zákonem je stanoven okamžik, kdy je zadavatel povinen ten který dokument zveřejnit na svém profilu.
34. S ohledem na výše uvedené považují informace poskytnuté zadavatelem v oznámení o veřejné zakázce a v kvalifikační dokumentaci za dostatečné pro první fázi užšího řízení. Již jen zadavatelem stanovená předpokládaná hodnota veřejné zakázky predikuje, že předmětem plnění bude významná veřejná zakázka o značném objemu, předmět veřejné zakázky (vymezený zadavatelem v bodu II.1.5) oznámení o zahájení zadávacího řízení a v odůvodnění veřejné zakázky) obsahuje informace o předpokládaném rozsahu stavby, umístění stavby, časové náročnosti a složitosti stavby, což je pro účely první fáze užšího

řízení, tedy pro ukotvení rámcové představy potenciálních dodavatelů o poptávaném předmětu plnění, dostačující. Za situace, kdy otázka financování a závazek na dispozici s obalovnou nepředstavují kvalifikační předpoklady, nelze dovést ze zákona vyplývající nutnost uvedení těchto informací již v kvalifikační dokumentaci. Ztotožňuji se tak s Úřadem, že za dané situace mohou představovat povinnou součást až zadávací dokumentace. Přitom v této fázi zadávacího řízení se nelze ani dohadovat, zda vůbec příslušné požadavky bude zadavatel v zadávací dokumentaci vyžadovat.

35. Závěry Úřadu, který neshledal nedostatky v poskytnutých informacích obsažených v kvalifikační dokumentaci, proto považují za správné a plně se s nimi ztotožňuji.

K přiměřenosti lhůty pro doručení žádostí o účast

36. Navrhovatel nesouhlasí ani se závěry Úřadu týkajícími se přiměřenosti lhůty pro doručení žádostí o účast a za pomoci matematického úsudku dovozuje, že se jednalo o lhůtu nepřiměřenou vzhledem k předpokládané hodnotě veřejné zakázky. Argumentuje tím, že „*při nadlimitní veřejné zakázce platí nejkratší možná lhůt 37 dnů a u významné zakázky, která je nejméně cca 2 x dražší platí nejméně o půlku delší zadávací lhůta, je zřejmé, že u téměř 5 x vyšší předpokládané ceně oproti významné zakázce je prodloužená lhůta stále neadekvátní.*“
37. Ani s touto argumentací navrhovatele není možné se ztotožnit. Délka lhůty pro podání žádostí o účast v užším řízení (dále jen „**lhůta**“) nezávisí pouze na předpokládané hodnotě veřejné zakázky, ale reflektuje veškerá specifika konkrétní veřejné zakázky. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky je určující zejména s ohledem na zákonem stanovené minimální lhůty. Přiměřenost lhůt se pak posuzuje s ohledem na předmět veřejné zakázky a tím související zadávací podmínky, nikoliv na její odhadované ocenění.
38. Mezi předpokládanou hodnotou veřejné zakázky a lhůtou nemůže existovat přímá úměrnost, jak ostatně uvedl v napadeném rozhodnutí i Úřad. Navrhovatel se sice s tímto závěrem ve svém rozkladu nejprve ztotožňuje, jedním dechem však dovozuje, že určitá úměra mezi předpokládanou hodnotou veřejné zakázky a lhůtou pro doručení žádosti existovat musí. Ani s tímto nelze souhlasit, vždy je třeba posoudit konkrétní případ ve všech jeho souvislostech.
39. Není vyloučeno, aby existovala veřejná zakázka s vysokou předpokládanou hodnotou a byla u ní stanovena lhůta kratší než u jiné zakázky s nižší hodnotou, samozřejmě za dodržení zákonem stanovených hranic minimálních lhůt. Délku lhůty totiž ovlivňuje celá řada faktorů a nelze proto na ni aplikovat matematické operace typu přímé úměrnosti či logaritmické funkce apod. To je možné např. při zjišťování úročení financí vložených na bankovní účet, kde jsou předem jasně dané hodnoty, ale u veřejných zakázek je třeba pokaždé zohlednit jiné hodnoty v závislosti zejm. na zadávacích podmínkách stanovených zadavatelem.
40. Zadávací podmínky hrají významnou roli pro určení přiměřené, resp. dostatečné lhůty. Úřad v rámci napadeného rozhodnutí dovedl, že s ohledem na § 39 odst. 2 písm. a) zákona ve spojení s § 39 odst. 4 zákona měla lhůta pro podání žádostí o účast v zadávacím řízení trvat alespoň 56 dní. Posouzení toho, zda je lhůta pro podání žádostí o účast přiměřená předmětu veřejné zakázky, Úřad podává v bodech 79. až 87. odůvodnění napadeného rozhodnutí. Mohu přitom konstatovat, že se s tímto zhodnocením v plné míře ztotožňuji,

neboť jej považuji za správné, logické a ucelené, pročež na něj na tomto místě v podrobnostech odkazuji. Jak jsem již v úvodu předstřel, důležité pro posouzení přiměřenosti jsou i další specifika veřejné zakázky. V tomto konkrétním případě, vzhledem k tomu, že se jedná o lhůtu pro doručení žádosti v užším řízení, je třeba lhůtu posuzovat také zejména s ohledem na zadavatelem požadované kvalifikační předpoklady.

41. Na tomto místě proto doplňuji úvahy Úřadu uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí o důkladnější posouzení přiměřenosti lhůty vzhledem k požadovaným kvalifikačním předpokladům. Jedná se zejména o požadavek uvedený v bodu 3.7.1. odst. 1) bod (v) kvalifikační dokumentace na autorizaci osob či jiný obdobný doklad vydaný v jiné zemi než v ČR, který v této jiné zemi opravňuje jeho držitele k výkonu uvedené činnosti a který je v souladu se zákonem č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon č. 18/2004 Sb.**“). Ač zadavatel vyžaduje prokázání tohoto požadavku formou doložení čestného prohlášení, ve smyslu současné judikatury takovým dokladem již musí dodavatel fakticky disponovat. Uvedené je podáváno např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2017, č. j. 5 As 269/2016 – 27, kde soud konstatuje, že *„již v tomto okamžiku, činí-li uchazeč čestné prohlášení, musí být kvalifikační předpoklady splněny. Nelze čestně prohlásit něco, co nastane až v budoucnu. Obsahem čestného prohlášení musí být skutečnosti, které mají oporu ve skutečném stavu – zde tedy v tom, že uchazeč splňuje požadovanou kvalifikaci.“* Jinými slovy uvedený doklad zahraničního subjektu musí být již v době podání nabídky uznán Českou komorou autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (dále jen „**ČKAIT**“) nebo splňovat podmínky pro dočasný či příležitostný výkon regulované činnosti, kde uznávací orgán vydá dle § 24c odst. 1 zákona evropský profesní průkaz do 3 týdnů od podání žádosti s účinností 18 měsíců s možností prolongace o dalších 18 měsíců. Pokud inženýr (nebo technik) z členského státu EU, chce dlouhodobě vykonávat v České republice některé vybrané činnosti ve výstavbě (viz zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších změn) je povinen podat žádost o uznání své profesní kvalifikace a zařazení do Registru ČKAIT. Dle § 24 odst. 5 zákon č. 18/2004 Sb. je ČKAIT, jakožto uznávací orgán, povinna vydat rozhodnutí o žádosti o uznání bezodkladně, nejpozději však do 60 dnů ode dne doručení žádosti o uznání odborné kvalifikace s předložením všech dokladů uchazeče věcně a místně příslušnému uznávacímu orgánu. Uvedená lhůta platí i pro obdobný požadavek zadavatele stanovený pod bodem 3.7.1. odst. 2) bod iv) kvalifikační dokumentace.
42. Tedy pro případ, že by zájem o účast v zadávacím řízení projevíli zájemci, jejichž odborní zástupci (resp. osoby zajišťují odbornou způsobilost), by disponovaly doklady vydanými v jiné zemi než ČR, a kteří by za účelem získání všech požadovaných dokladů k prokázání kvalifikace museli po zveřejnění oznámení o zakázce požádat uznávací orgán (ČKAIT) o vystavení osvědčení o autorizaci, je třeba počítat s plným využitím možné 60 denní lhůty pro vydání dokladu uznávacím orgánem (srov. k tomu např. rozhodnutí Úřadu ze dne 16. 10. 2013, č. j. ÚOHS-S366/2013/VZ-20111/2013/521/HKu).
43. Jak uvedl Úřad v bodu 83 odůvodnění napadeného rozhodnutí, lhůta byla původně stanovena na 50 dnů, tedy nespĺňovala zákonem požadovanou minimální délku, následně byla dne 3. 11. 2016 prodloužena o dalších 70 dní, na celkových 113 dní. V úvahu je tedy třeba vzít i ono prodloužení lhůty o 70 dní, které samo o sobě splňuje zákonem stanovenou

minimální délku a rovněž je v ní počítáno s případným uznávacím procesem před ČKAIT s využitím maximální možné lhůty pro vydání rozhodnutí o žádosti o uznání kvalifikace.

44. Z uvedeného vyplývá, že lhůta pro doručení žádosti o účast v užším řízení byla zadavatelem stanovena v dostatečné délce a vyhovuje základním zásadám zadávacího řízení.

K technickému kvalifikačnímu předpokladu vymezenému v bodu 3.7.1. kvalifikační dokumentace

45. Navrhovatel nesouhlasí se závěrem Úřadu o zákonnosti požadavku zadavatele stanoveném v bodě 3.7.1. kvalifikační dokumentace na zkušenosti konkrétních osob dodavatele, a to osoby zajišťující odbornou způsobilost v oboru dopravní stavby (stavbyvedoucího) a osoby zajišťující odbornou způsobilost v oboru mosty a inženýrské konstrukce (zástupce stavbyvedoucího) na prokázání jejich zkušeností se stavbou v jejich oboru o určitém minimálním finančním objemu.
46. Obdobně jako v návrhu k tomu namítá, že zadavatel je oprávněn požadovat pouze autorizaci těchto osob, která deklaruje získání určitého vzdělání, praxe a zkoušek, avšak již nemůže u shora jmenovaných osob požadovat prokázání jejich zkušeností se stavbou o určitém minimálním finančním objemu. To dle navrhovatele vyplývá z poznámky pod čarou uvedené u § 56 odst. 3 písm. c) zákona, podpůrně i z poznámky pod čarou § 54 písm. d) zákona. Schopnost zájemce zakázku realizovat je pak dle navrhovatele prokazována referenčními stavbami zájemce, kde v referencích je uvedeno, že byly realizovány řádně a včas. Skutečnost, že se určitá osoba podílela na realizaci stavby o určitém finančním objemu, proto dle navrhovatele neposkytuje zadavateli žádnou záruku, že tyto stavby byly realizovány řádně a včas.
47. Dle § 50 odst. 3 zákona je veřejný zadavatel povinen omezit rozsah požadované kvalifikace pouze na informace a doklady bezprostředně související s předmětem veřejné zakázky.
48. Dle § 56 odst. 3 písm. c) zákona k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů dodavatele pro plnění veřejné zakázky na stavební práce může veřejný zadavatel požadovat osvědčení o vzdělání a odborné kvalifikaci dodavatele nebo vedoucích zaměstnanců dodavatele nebo osob v obdobném postavení a osob odpovědných za vedení realizace příslušných stavebních prací.
49. Dle § 56 odst. 5 písm. c) věta první zákona je veřejný zadavatel ve vztahu k technickým kvalifikačním předpokladům povinen v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení vymežit minimální úroveň těchto kvalifikačních předpokladů, odpovídající druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky.
50. Pod odkazy na poznámku pod čarou v § 56 odst. 3 písm. c) zákona je uveden odkaz na zastaralou, dnes již neplatnou právní úpravu stavebního zákona, který byl s účinností od 1. 1. 2007 zrušen zákonem č. 183/2006 Sb. K tomu dále upozorňuji, že poznámka pod čarou v českém právním řádu nedisponuje normativním charakterem, není ji tedy možné považovat za jeho součást. Pokud vznikne v důsledku poznámky pod čarou výkladový problém, je rozhodující vlastní pravidlo chování vyjádřené v konkrétním ustanovení právního předpisu. V této souvislosti lze odkázat například na náleží Ústavního soudu ze dne 30. 11. 1999, sp. zn. II. ÚS 485/98, kde je uvedeno, že „poznámky pod čarou či vysvětlivky nejsou normativní, přesněji závaznou součástí pravidla chování (např. nálezy ve Sbírce nálezů

a usnesení Ústavního soudu ČR, sv. 1, č. 25, sv. 4, č. 83, sv. 6, č. 105-109). Proto stejně jako jiné části právního předpisu, jejichž posláním je zlepšit přehlednost předpisu a orientaci v právním řádu (nadpis právního předpisu, označení částí, hlav, dílů, oddílů, paragrafů), jsou i poznámky pod čarou pouhou legislativní pomůckou, která nemůže být závazným pravidlem pro výklad právního předpisu a stanovení pravidel chování“.

51. Ve vztahu k přezkoumávané věci lze odkázat i na judikaturu vztahující se k poznámce pod čarou k § 56 odst. 4 zákona, a to rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 19. 5. 2015, č. j. 31 Af 30/2013-90, který ač přesně nepřiléhá ve všech konkrétnostech dané situaci, jeho obecné závěry lze bezpochyby aplikovat i ve vztahu k právě řešené otázce, neboť jmenovaný rozsudek pojednává právě o možnosti požadovat i jiný dokument než ten, na nějž se odkazuje prostřednictvím poznámky pod čarou. Krajský soud v Brně konstatoval, že *„odkazoval-li § 56 odst. 4 ZVZ stran pojmu „certifikát řízení jakosti podle českých technických norem“ v rozhodném znění skrze poznámku pod čarou na zákon č. 22/1997 Sb., nelze prima facie dovozovat, že jde pouze a jediné o certifikát vydaný podle tohoto zákona“.*
52. Z ustálené judikatury tedy vyplývá, že poznámky pod čarou nelze vnímat jako závazná pravidla sloužící pro výklad právního předpisu. Poznámky pod čarou nejsou normativního rázu, a tedy nemohou být způsobilé jakkoliv omezit ustanovení zákona. Pro posouzení zákonnosti požadavku zadavatele tak není poznámka pod čarou směrodatná.
53. Dle ustálené rozhodovací praxe účelem kvalifikace je *„[...] objektivním, transparentním a nediskriminačním způsobem zajistit, aby zadavatel zvolil konkrétního dodavatele plnění, jež představuje příslušnou veřejnou zakázku, výlučně z okruhu subjektů, jež poskytují obecné, odborné, finanční, právní, kvalitativní a jiné záruky své schopnosti veřejnou zakázku řádně, včas, kvalitně a bezpečně realizovat“*, jak vyplývá z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 17. 10. 2006, č. j. 62 Ca 12/2006 – 600, který byl potvrzen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 8. 2007, č. j. 7 Afs 27/2007 – 707.
54. K otázce smyslu technických kvalifikačních předpokladů se vyjádřil rovněž Krajský soud v Brně, který v rozsudku ze dne 19. 7. 2011, č. j. 62 Af 16/2010 – 53 konstatoval, že *„[m]á-li zdejší soud vyjít ze samotného účelu stanovení technických kvalifikačních předpokladů, pak ten směřuje k zajištění faktické realizace veřejné zakázky toliko takovými dodavateli, kteří k tomu prokazatelně mají dostatečnou technickou způsobilost. [...] Zadavatelem uplatněné požadavky na splnění technických kvalifikačních požadavků tedy mají zajistit, aby se o přidělení veřejné zakázky účinně ucházeli pouze ti dodavatelé, kteří jsou ve skutečnosti schopni po stránce technické a materiální tuto zakázku v případě jejich úspěchu v zadávacím řízení po přidělení veřejné zakázky též plnit.“*
55. Obdobně např. Krajský soud v Brně ve svém rozsudku ze dne 4. 10. 2006, sp. zn. 62 Ca 17/2006, *„[...]předesílá, že základním smyslem posuzování splnění kvalifikace je zajistit, aby zadavatel volil konkrétního dodavatele veřejné zakázky pouze z okruhu takových subjektů, které poskytují veškeré záruky o své schopnosti veřejnou zakázku řádně, včas, kvalitně a bezpečně realizovat. Volba vhodných kritérií pro hodnocení kvalifikace a jejich důsledná aplikace je předpokladem řádného průběhu dalších fází zadávacího řízení, zejména posuzování a hodnocení nabídek, a tím rovněž zajištění hlavního účelu legálních pravidel pro zadávání veřejných zakázek, kterým je efektivní vynakládání veřejných prostředků a zajištění účinné soutěže na předmětných relevantních trzích.“*

56. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 11. 2013, č. j. 7 Afs 44/2013-37, uvedl, že „je na uvážení zadavatele, jaké a jak podrobné podmínky účasti na veřejné zakázce nastaví. V souladu s výše uvedeným však požadavky k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů musí být přípustné a i samotný důvod jejich vyžadování musí být v souladu se základními zásadami upravenými v § 6 zákona o veřejných zakázkách, podle kterých je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Stanovení minimální úrovně předpokladů musí navíc odpovídat druhu, rozsahu a složitosti předmětu veřejné zakázky (§ 56 odst. 7 zákona o veřejných zakázkách) a také s ním musí důvodně souviset (§ 50 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách). Naplnění těchto zásad směřuje k cíli samotného zákona, a to zajištění rovného konkurenčního prostředí při nakládání s veřejnými prostředky. Zásada zákazu diskriminace tak společně s ostatními základními zásadami (transparentnosti, rovného zacházení) prochází skrze celou zákonnou úpravu a nutně se musí odrazit v každém vnějším výstupu zadavatele. Pouhý požadavek na dodržování uvedených zásad by však byl v rámci bezbřehého a ničím neregulovaného procesu prakticky nekontrolovatelný, a tedy neprosaditelný. Z tohoto důvodu zákon o veřejných zakázkách obsahuje kromě základních zásad také soubor relativně podrobných a prostor pro úvahu zadavatele neponechávajících ustanovení, upravujících samotný proces zadávání veřejných zakázek. Vedle toho zákon o veřejných zakázkách obsahuje ustanovení poskytující zadavateli možnost klást na dodavatele konkrétní požadavky. S ohledem na individuální povahu každé zakázky je pak zadavateli ponechána velká míra volnosti. Zadavatel může např. v technických podmínkách nebo v kvalifikačních požadavcích stanovit konkrétní požadavky, bez jejichž splnění se dodavatel nemůže o veřejnou zakázku úspěšně ucházet. Jejich stanovením tak přímo ovlivňuje okruh možných dodavatelů. Z tohoto důvodu je zapotřebí k počtu a míře takových požadavků přistupovat striktně v duchu výše uvedených zásad (blíže viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. září 2011, č. j. 5 Afs 78/2010 – 186, ze dne 20. prosince 2012, č. j. 1 Afs 66/2012 – 64, ze dne 27. června 2013, č. j. 1 Afs 20/2013 - 47, všechny na www.nssoud.cz). Co se týče konkrétních požadavků na dodavatele, úprava v zákoně o veřejných zakázkách umožňuje zadavateli zvolit si z nich takové, které považuje ve vztahu k předmětu zakázky za nezbytné. Protože se jedná převážně o ustanovení ponechávající zadavateli prostor pro úvahu, musí být potřeba takového požadavku odůvodnitelná. To znamená, že čím podrobnější a přísnější požadavky zadavatel zvolí, tím vyšší nároky budou kladeny na jejich odůvodnění.“
57. V této souvislosti je tedy potřeba nezapomínat na základní zásady zadávacího řízení stanovené v § 6 zákona, se kterými musí být zadavatelem požadované kvalifikační předpoklady v souladu. Obdobně jako Úřad proto musím odkázat na soudy často zmiňovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 Afs 20/2008 - 152, publikovaný pod č. 1771/2009 Sb. NSS, v němž Nejvyšší správní soud na základě podrobné argumentace dospěl k závěru, že „[z]a skrytou formu nepřípustné diskriminace v zadávacích řízeních je třeba považovat i takový postup, pokud zadavatel znemožní některým dodavatelům ucházet se o veřejnou zakázku nastavením takových technických kvalifikačních předpokladů, které jsou zjevně nepřiměřené ve vztahu k velikosti, složitosti a technické náročnosti konkrétní veřejné zakázky, v důsledku čehož je zřejmé, že zakázku mohou splnit toliko někteří z dodavatelů (potenciálních uchazečů), jež by jinak byli bývali k plnění předmětu veřejné zakázky objektivně způsobilými. Někteří z dodavatelů totiž mají v takovém případě a priori

znemožněnu účast v zadávacím řízení, byť by předmět veřejné zakázky mohli realizovat stejně úspěšně jako dodavatelé ostatní. Tím se znemožňuje dosažení cíle zákona o veřejných zakázkách, tedy zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli“.

58. Vymezení kvalifikačních předpokladů je tedy výlučnou pravomocí zadavatele, přičemž zadavatel je povinen po uchazečích (zájemcích) požadovat splnění základních kvalifikačních předpokladů a profesních kvalifikačních předpokladů, oproti technickým kvalifikačním předpokladům, jejichž splnění má zadavatel po uchazečích (zájemcích) možnost požadovat.
59. Z výše uvedeného pak vyplývá, že zadavatel má možnost klást konkrétní požadavky na splnění technických kvalifikačních předpokladů, avšak tyto požadavky jsou limitovány zejména povinností dodržet základní zásady postupu zadavatele při zadávání veřejných zakázek a dále předmětné požadavky nemohou vést k bezdůvodnému omezení účinné hospodářské soutěže. Jinými slovy to de facto znamená, že vyhoví-li zadavatel kogentním ustanovením zákona a základním principům zadávání veřejných zakázek, pak je na jeho vůli, jaké podmínky k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů stanoví.
60. Technické kvalifikační předpoklady ve vztahu ke kvalifikaci představují významný institut, neboť smyslem stanovení technických kvalifikačních předpokladů je eliminace dodavatelů, kteří nemají dostatečné zkušenosti s předmětem zadávané veřejné zakázky, případně nemají dostatečné personální, odborné a materiální zabezpečení, což vede ke zcela legitimní selekci takových dodavatelů, jejichž kvalifikace, resp. její absence by mohla vzbuzovat oprávněné pochybnosti o řádnosti a včasnosti jimi poskytovaného plnění. Institut technických kvalifikačních předpokladů tak zcela zásadním způsobem zasahuje do samotného plnění předmětu veřejné zakázky, když eliminuje dodavatele, kteří nejsou schopni řádným způsobem plnit předmět veřejné zakázky. Účast ve druhé fázi užšího řízení je potom vyhrazena pouze takovým dodavatelům, kteří prokáží splnění kvalifikačních předpokladů podle zákonem a zadavatelem stanovených požadavků v první fázi užšího řízení, neboť pouze kvalifikovaným dodavatelům je adresována výzva k podání nabídky.
61. Ve světle shora uvedené judikatury tedy Úřad správně shrnul, že „...stanovení kvalifikačních předpokladů nesmí vést k bezdůvodnému omezení možnosti dodavatelů účastnit se zadávacího řízení či jakémukoliv zvýhodnění některého z dodavatelů. Účelem kvalifikace je zabezpečit účast všech potenciálních dodavatelů, kteří jsou způsobilí předmětnou veřejnou zakázku plnit. Zásada nediskriminace se pak při vymezení požadavků zadavatele na prokázání splnění kvalifikace promítá do § 50 odst. 3 zákona, dle kterého je zadavatel povinen omezit rozsah požadované kvalifikace pouze na informace a doklady bezprostředně související s předmětem veřejné zakázky, a taktéž do § 56 odst. 5 písm. c) zákona, podle kterého je zadavatel ve vztahu k technickým kvalifikačním předpokladům povinen vymezit minimální úroveň těchto kvalifikačních předpokladů tak, aby odpovídala druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky.“ A přistoupil k posouzení navrhovatelem napadeného kvalifikačního předpokladu stanoveného u osoby stavbyvedoucího a zástupce stavbyvedoucího, spočívajícím v požadavku na zkušenost se stavbou v jejich oboru o určitém minimálním finančním objemu.
62. Konkrétně se jednalo o požadavek na zkušenost s minimálně jednou dokončenou nebo zprovozněnou silniční dopravní stavbou ve finančním objemu minimálně 500 mil. Kč bez DPH u osoby zajišťující odbornou způsobilost v oboru dopravní stavby (stavbyvedoucího);

a o požadavek na zkušenost s minimálně jednou dokončenou nebo zprovozněnou mostní stavbou ve finančním objemu minimálně 60 mil. Kč bez DPH u osoby zajišťující odbornou způsobilost v oboru mosty a inženýrské konstrukce (zástupce stavbyvedoucího).

63. Úřad při provedeném posouzení zákonnosti uvedeného kvalifikačního předpokladu správně přihlédl:

- k charakteru poptávaného plnění jeho rozsahu a složitosti (viz zadavatelem vymezený předmět plnění veřejné zakázky Úřadem citovaný v bodě 65 až 67 odůvodnění napadeného rozhodnutí – ve zkratce se jedná o výstavbu nové komunikace s mimoúrovňovou křižovatkou, 6 mostními konstrukcemi, množstvím přeložek a dalšími souvisejícími stavebními pracemi a činnostmi), jedná se tedy o rozsáhlou složitou komplexní stavbu;
- k pracovním pozicím, které mají vykonávat osoby, jichž se zadavatelův požadavek týkal. Jedná se o stavbyvedoucího a zástupce stavbyvedoucího, tedy pracovní pozice, jež jsou pro řádné a včasné plnění zcela zásadní, přičemž obě jsou pozicemi vysoce odbornými, přičemž na každou je kladena odbornost v odlišném oboru stavebních činností (dopravní stavby v případě stavbyvedoucího a mosty a inženýrské konstrukce v případě zástupce stavbyvedoucího), což nasvědčuje tomu, že zadavatel chtěl mít, v co nejvyšší možné míře, pokrytu odbornou kvalifikaci pro zadávané plnění; s tím souvisí i přihlídnutí k tomu, zda je uvedený požadavek způsobilý zadavateli poskytnout představu o zkušenostech a dovednostech dané osoby;
- k finančnímu objemu referenční zakázky (jedna silniční stavba o finančním objemu 500 mil. Kč u stavbyvedoucího a jedna mostní stavba o finančním objemu 60 mil. Kč u zástupce stavbyvedoucího), ve vztahu k předpokládané hodnotě veřejné zakázky (1 474 847 430 Kč bez DPH), kdy zkušenost s realizací takové zakázky, která není ani v jednom z uvedených požadavků nepřiměřená rozsahu a předpokládané hodnotě veřejné zakázky, může zadavateli poskytnout představu o tom, zda je osoba v uvedené pozici schopna zajistit kvalifikovaný dohled nad stavbou rozsáhlého charakteru.

64. Úřad tedy podrobně předmětnou podmínku podrobil kritice především z pohledu její přiměřenosti vůči veřejné zakázce. S těmito závěry se v plné míře ztotožňuji a považuji je za správné, potažmo souladné se zákonem. Nad rámec argumentace Úřadu ještě podotýkám, že právě posuzovaný požadavek zadavatele neodporuje ani žádné ze zásad explicitně zakotvených v § 6 odst. 1 zákona – tedy zásadě transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace, a to proto, že dané podmínky nebudí žádné pochybnosti o tom, proč je zadavatel upřednostnil před jinými možnostmi prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů, ani tyto není možné považovat za diskriminační vůči těm dodavatelům, kteří nedisponují osobami s danými zkušenostmi, neboť se to jeví přiměřené objemu plnění právě posuzované veřejné zakázky, přičemž zde nelze pozorovat ani nerovné zacházení s jednotlivými dodavateli. Je tak třeba konstatovat, že předmětná kvalifikační podmínka se nejenže nepřičí žádné ze zásad zadávacích řízení, ale zároveň nijak neomezuje soutěžní prostředí, což je mimo jiné zřejmé i z počtu zájemců o účast v zadávacím řízení, jak správně zaznamenal již Úřad v napadeném rozhodnutí.

65. Napadený technických kvalifikačních předpoklad je odůvodněný, odpovídá kogentním ustanovením zákona, zásadám zadávacího řízení i druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky a současné judikatuře.
66. Navrhovatel dále namítá, že Úřad se nevypořádal s námitkou, že u osoby zástupce stavbyvedoucího je vyžadována praxe na pozici stavbyvedoucího.
67. Ani s touto námitkou navrhovatele nemohu souhlasit. Jak bylo uvedeno shora, Úřad se zabýval odůvodněností požadavku zadavatele jak ve vztahu k osobě stavbyvedoucího, tak i ve vztahu k osobě zástupce stavbyvedoucího, když uvedené vypořádával souběžně v bodech 89 až 111 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Je třeba zdůraznit, že předmětem veřejné zakázky je stavba silnice, která musí splňovat kritéria kladená na dálniční komunikace. Předpokládaná doba plnění veřejné zakázky je nastavena na 3 roky od data zahájení prací, což jen dokládá náročnost projektu. Zároveň v případě stavebních prací předmětného časového rozsahu je zcela pochopitelné klást důraz na vzájemnou zastupitelnost stavbyvedoucího a jeho zástupce, jako to učinil Úřad v napadeném rozhodnutí. Přitom došlo ze strany zadavatele ke zjevnému odlišení významu obou specialistů prostřednictvím hodnoty příslušné referenční stavby, která je u zástupce stavbyvedoucího osmiprocentní oproti referenční stavbě požadované u specialisty pro pozici stavbyvedoucího. Z kvalifikačních předpokladů také vyplynulo, že se má jednat o zástupce stavbyvedoucího pro celou stavbu, přitom ale sám musel být stavbyvedoucím u mostní stavby jen o zlomkové hodnotě veřejné zakázky, a to za dobu 5 leté praxe. Na takovémto kvalifikačním předpokladu v daném případě neshledávám ničeho diskriminačního a nepřiměřeného.
68. Závěrem k tomu už jen obecně podotýkám, že požadavek zadavatele na zkušenosti určitých osob s plněním veřejné zakázky o určité prahové hodnotě není v praxi zcela neobvyklý, jak ostatně vyplývá i z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30.9.2014, č. j. 3 As 63/2014-28 citovaného Úřadem v napadeném rozhodnutí. V nyní přezkoumávané věci bylo dovozeno, že tento zadavatelův požadavek ve své konkrétní podobě byl zcela přiměřený rozsahu a předmětu plnění veřejné zakázky, proto jej lze označit za zcela souladný se zákonem. Nepřísluší mi přitom posuzovat, do jaké míry takový požadavek fakticky zajistí řádnou a včasnou realizaci veřejné zakázky, jak upozorňuje navrhovatel, neboť z pohledu orgánu dohledu je zásadní pouze to, zda-li předmětný požadavek vyhovuje dikci zákona, což se v daném případě stalo. Z obdobných důvodů se ani nedomnívám, že by předmětný kvalifikační předpoklad směřoval k omezení okruhu potenciálních dodavatelů, jež by mohli veřejnou zakázku plnit. Jak již bylo několikrát řečeno, šetřený požadavek byl zcela proporcionální všem specifikům dané veřejné zakázky.

K zákonnosti rozhodnutí

69. Ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu jsem přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí a jeho věcnou správnost v rozsahu vnesených námitek a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu, který vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, když napadené rozhodnutí jsem shledal zákonným a věcně správným. Úřad ve správním řízení dostatečně zjistil skutkový stav věci tak, aby mohl posoudit, zda byly splněny podmínky pro uložení nápravného opatření ve smyslu § 118 odst. 1 zákona. Současně Úřad všechny podklady pro vydání rozhodnutí řádně označil a uvedl závěry, které z těchto podkladů zjistil a které ho

vedly k závěru, že nebyly splněny podmínky pro uložení nápravného opatření, přičemž zjištěný skutkový stav přezkoumal z hlediska naplnění zákonných ustanovení. Dále Úřad uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití.

70. Nelze tedy po přezkoumání napadeného rozhodnutí přisvědčit tvrzení navrhovatele, že napadené je rozhodnutí nesprávné a nezákonné. Závěry Úřadu, obsažené v napadeném rozhodnutí, jsou opřeny o právní normy a judikaturu, jsou dostatečně odůvodněny a jsou vnitřně logicky uspořádané. Závěrem tedy shrnuji, že Úřad rozhodl správně a v souladu se zákonem, když návrh navrhovatele na uložení nápravného opatření spočívajícího ve zrušení zadávacího řízení zamítl.

VI. Závěr

71. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
72. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4
2. Mgr. Filip Toul, advokát, Lannova 16/13, 370 01 České Budějovice

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy